poega, — Sem, Ham ja Jewet — kes olli nende issa?"

Leht arwas ja arwas, ei tulnud egga tulnud mele. Wimaks pallus ta aega, koddo selle raske tükki ülle järrele mõttelda.

„Tulle home enne lõunat jälle", ütles õpetaja lahkeste, „ja mõtle senni illuste järrele." — Koolmeister läks.

Koddo räkis ta omma Lenule, kui ausaste ta katsel läbbi sanud, muud kui ühte-ainust küssimist polle ta kosta mõistnud: Noal olla kolm poega — Sem, Ham ja Jewet — kes olla nende issa?

„Sa olled ikka ka nattoke juhm!" ütles Lehhe teine pool, „kas sa tõeste ni kohtlane olled? — Ülleoea Mihkel on kolm poega, — Hans, Peter ja Jaak — kes nüüd on nende issa?"

„Ah jah, tõssi kül", „ütles Leht, — „nüüd ma tean."

Teisel hommikul kello 8 seisis koolmeister õppetaja toas. Õppetaja astus kambrist wälja ja küssis naerates: „No kas olled nüüd wälja sanud? — Noal olli kolm poega, kes olli nende issa?"

„Ülleoea Mihkel!" wastas koolmeister, ja olli süddamest rõmus, et arwas õiete kostnud ollewad.

Wägga mõistlik nõu.

Üks jodik olli kaupmehhele paljo wõlgo, ja ei olnudki temmast maksjad lota. — Kaupmees teggi lühhikesse nalja, laskis tedda torni panna, kuhho ta senni piddi jäma, kunni keik wõlg piddi tassa sama, — selle wistiga, et igga päwa istumissega temma wõllast 1 rubla ja 4 kopp. mahha piddi minnema. Peale sedda piddi kaupmees temma eest weel 50 kopp. päwas sõma rahha maksma.

Mõnne päwa pärrast pallus wang kaupmeest ennese juttule. — Ta ütles kaupmehhele: „Kas teate, laske mind õige wangist lahti, — arwage minno wõllast iggapääw 54 kopp. mahha ja 50 kopp. makske mulle wälja, se teeb just 1 rubla ja 4 kopp., sõgi rahha jääb teile weel kassuks', — mis t'e arwate, sedda wist